

BAKİ DÖVLƏT UNIVERSİTETİ
İLAHİYYAT FAKÜLTƏSİNİN

ELMİ
MƏCMUƏTİ

№ 13 APREL (NİSAN) 2010

QURAN VƏ RƏVAYƏTLƏRDƏ TÖVBƏ VƏ ƏFV TƏLƏB ETMƏ MƏSƏLƏSİ

Muhammad Əli CƏHDİ

Allahın geniş rəhmət və şəfqət nişanələrindən biri də tövbə bərəkəti və onun Allah tərəfindən qəbul edilməsidir. Tövbə, günahdan uzaqlaşış onu tərk etmək, Allaha tərəf dönmək və Allah hüzurunda üzr istəmək deməkdir.

Quranda, Allahın müqəddəs zati, yəni varlığı 91 dəfə həm də əgəfur, yəni bağışlayan kəlməsi ilə və 5 dəfə əgəffar yəni daha çox bağışlayan sözü ilə qeyd olunmuşdur. Bir çox ayələrdə xalq dəvət olunub ki, tövbə edib Allahdan üzr istəsinlər və əfv olunmalarını xahiş etsinlər. Tövbə və onun qəbul olunması ilə əlaqədar 80 dəfədən çox söz deyilmişdir.

Tövbə edib üzr istəmək isə üç növdür. Bəzi vaxtlar üzr istəyən şəxs deyir: Mən filan işi əsla etməmişəm. Bəzi vaxtlar deyir: Mən bu işi filan səbəbdən etmişəm. Bəzi vaxtlar isə deyir: Mən bu işi etmiş, lakin yanılışsam və pis eləmişəm, indi də elədiyimə peşmanam. Bu, tövbə deməkdir.

"وَالَّذِينَ إِذَا أَفْعَلُوا فَاحْشَهُ اؤْظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكْرُهُ وَاللهُ فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ" (Ali İmran-135)

Günahdan uzaq duranların bir işaret və nişanəsi də budur ki: Hər vaxt pis və bəyənilməz işə qarışsalar, yaxud özlərinə zülm etsələr, Allahı xatırlayır və öz günahları üçün Allahdan əvf və bağışlanmalarını xahiş edərlər.

"قُلْ يَا عَبَادِيَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَنْقِطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللهِ إِنَّ اللهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ" (Zümr – 53-1)

De ki, ey mənim bəndələrim, israf edib özünüzə zülm etmişsiniz. Allahın rəhmətindən umudunuza kəsməyiniz ki, Allah bütün günahları bağışlayar və olduqca bağışlayan və mehbibandır.

Bu ayədə deyilənlər, o cümlədən "mənim bəndələrim", "umudunuzu kəsməyiniz", "Allahın rəhməti", "bütün günahların bağışlanması", "Allahın bağışlayan və mehbiban olması" bütövlükdə bunu göstərir ki, əfv xahiş etmənin və tövbənin qəbul olunmasının Allah hüzurunda nə qədər böyük və geniş fəzası yaxud yeri vardır. Xüsusilə də "mənim bəndələrim" ifadəsi

göstərir ki, pis-yaxşı hər nə vardır Allahın bəndəsidir və Allah onlara elə mehribandır ki, onları öz bəndələri deyə səsləyir.

Demək bağışlanmaya və əfvə ümid bağlamağın fəzası olduqca geniş və böyükdür.

"وَ هُوَ الَّذِي يَقْبِلُ التَّوْبَةَ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَغْفِرُ عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ يَعْلَمُ مَا تَعْلَمُونَ" (Şura - 24)

(Allah o kəsdir ki, bəndələrin tövbəsini qəbul edər və onların günahını bağışlayar və hər nə edərsəniz ondan xəbərdardır).

"إِنَّمَا يَنْبُونُ إِلَى اللَّهِ مَنْ عَابَدَهُ وَ يَغْفِرُونَهُ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ" (Maidə-74)

(Məgər onlar Allaha tövbə edib Ondan bağışlanmalarını istəməyəcəklər? Allah ki bağışlayandır, rəhm edəndir!).

Bu ayədə Allah insanları təkid mənəsi daşıyan inkar sualı ilə tövbəyə dəvət edir. Burada iki sıfəti, "ğefur" və "rəhim" sıfətlərini qeyd etməklə onların həssas və mehribanlıq hissələrini hərəkətə gətirir ki, bəlkə də Allaha doğru qayıtsınlar və tövbə suyu ilə öz günahlarını yusunlar və beləliklə də tövbə işığı altında öz insani kəmal və üstünlüklerini artırınsınlar.

Tövbə və günahlardan uzaq durmaq ilə əlaqədar rəvayətlərin tədqiq və təhlili göstərir ki, düzgün tövbənin beş sütunu vardır:

1. Günahı tərk etmək; 2. Keçmiş günahlardan peşmanlıq duymaq; 3. Günahı tərk etməyə qərar qəbul etmək; 4. Allahın və xalqın haqqını qaytarmaqla günahların qarşılığını ödəmək; 5. Dil və söz ilə tövbə edib əfvə tələb etmək.

Allah buyurur:

"تَوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصْوَحاً" (Təhrim-7)

(Allah dərgahında (qapısında) nəsuh tövbəsi ediniz).

İمام Sadiq buyurur:

"هُوَ الذَّنْبُ الَّذِي لَا يَعُودُ فِيهِ أَبْدًا"

(O (nesuh tövbəsi) bir daha o günaha dönənməmək deməkdir).

İمام Əli (ə) buyurur:

"نَدْمٌ بِالْقَلْبِ وَ اسْتَغْفَارٌ بِاللِّسَانِ وَ الْفَصْدُ عَلَى أَنْ لَا يَعُودُ" (Biharül-ənvar-2)

(Ürəkdən peşman olmaq və dil ilə üzr istəmək, günahı tərk etmək üçün ciddi, habelə davamlı qərar verməkdir).

Bəzi vaxtlar günahların qarşılığını ödənilməsi elə bir mərhələyə çatar ki, əski günahları yaxşılığı çevirmək lazımlı olar. Bu o deməkdir ki, günahların təsirini yalnız gönüldən silmək deyil, bəlkə yaxşı əməllərin parlaq təsirini onun yerinə qoymaqla lazımdır.

"اَلَا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَاصْلَحُوا" (Ali İmran-89)

(Yalnız bundan sonra tövbə edib islaha və ödəməyə müraciət edənlərdən başqa).

İmam Sadiq (ə) buyurur ki, hər bir qrupun özünə aid tövbə növü vardır. Xüsusi və üstün bəndələrin tövbəsi Allahi unutduqları və Allahdan başqasına üz çəvirdikləri anlardan başlayır. Ümumxalq tövbəsi isə günahlardan tövbə etməkdir (s.347-11 c.3).

Bu da bir həqiqətdir ki, Allah o adamların tövbəsini qəbul edər ki, bəyənilməz və pis işi nadanlıq, bilməməzlik üzündən yetirmiş və həmin əməlin pis olduğunu anlayan kimi, vaxt itirmədən tövbə edirlər və Allah onları bağışlayar. Çünkü Allah bilən və xalqın işlərindən agah olandır.

Bütün ömrünü səhv və yanlış əməllər ilə keçirən şəxs pldiyünü hiss etdiyi zaman peşman olub desə ki, indi tövbə edirəm, onun tövbəsi qəbul olmayıacaqdır.

"إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمًا وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَهْدَمُ الْمَوْتَ قَالَ أَنَّى تَبَتِ الْأَنْ" (Nesa, 17-18)

(Tövbənin qəbul olunma imkani və genişliyi o qədərdir ki, günah edənlər tövbə edib, Allahın şəfqətinə və bağışlayacağına ümidi edə bilərlər).

"لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ" (Zümrə-53)

Bu ayə aydın şəkildə izah edir ki, tövbə qapısı hamının üzünə açıqdır, əlbəttə, dediyimiz qədər. "Vəhşi", yəni Həmzənin (ə) qatili həmin ayəni eşidən kimi Peyğəmbərin (s) xidmətinə getdi və tövbə etməyə başladı. Peyğəmbər həzrətləri onun tövbəsini qəbul etdi, lakin ona buyurdu: Gözümün önündən itil, çünkü mən sənin üzünə baxa bilmirəm və hər yerdə Allahdan qorx və xalq ilə gözəl, habelə xoş hərəkətlə davran və hər zaman günah işlərdən uzaq ol, yaxşı əməl və iş gör ki, həmin günahı məhv etsin və ümumiyyətlə, islam, hətta işkəncə verənlərin ağır cəzalarına baxmayaraq, Allaha dönüş qapısını kimsənin üzünə bağlamamışdır.

"اَنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتَ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ" (Buruc-10)

(İnamlı kişi və qadınları bələya düşər edib, sonra da tövbə etməyənləri cəhənnəm əzabı gözləyir).

Bu ayə işkəncə verənlərin də tövbəsinin qəbul olunmasından xəber verir. Allahım məhəbbət və şəfqəti tövbə edənlər üçün özəldir. Başqa bir ayədə deyilir ki, Allah tövbə edib, hidayət yoluna gələnləri sevər:

"إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ" (Bəqərə-222)

(Allah (günahlardan) tövbə edənləri, (təmiz və) pak olanları sevər).

İmam Baqır (ə) buyurur: “Bir kişi gecə qaranlığında öz səfər yeməyi və dəvəsinini itirdikdən sonra onu tapdıqda nə qədər sevinərsə, Allah tövbə edəni ondan daha çox sevindirər” (s.435-2c.-4).

اللتائب حبيب الله "اللئان

(Peyğəmbər tövbə edənlər haqqında belə demişdir: Tövbə edən Allahın dostudur).

İslam tövbə üçün gecikənləri qınamır və insmanın hər an tövbəni düşünməsini buyurur və “tubu-tövbə edin” əmri ilə onu tövbə üçün tələsməyə dəvət edir. Buna görə də demək olar ki, tövbədə gecikmək Allah əmrini təxirə salıb gecikdirmək deməkdir və belə bir şəxs hər an Allah əmrini tərk edən biri kimi hesab olunur. Möminlər mövlesi Əlidən (ə) belə bir rəvayət edilmişdir:

"لَا تَكُنْ مِّنَ الْمُرْجُونَ إِلَّا بِخَيْرٍ وَلَا يَحْمِلْ أَثْمًا بَطْوَلَ الْأَمْلِ" (Hekmət-150)

(O kəslərdən olma ki, heç bir iş görmədən, yəni əməlsiz olaraq axırət xoşbəxtliyini ümid edərək, tövbəni uzun-uzadı arzular ilə gecikdirib təxirə salan kəslərdən olma. Tövbəni gələcəyə saxlayan şəxsin dini və inamı yoxdur. Diqqət etmək lazımdır ki, Fironun boğulduğu vaxt etdiyi tövbə qəbul olunmadığı kimi, ölüm ayağındaki edilən tövbənin də faydası və xeyri olmayıcaq).

Ölüm ayağında tövbə edənlərin tövbəsinin qəbul olunmayacağı haqqında Quranda belə deyilir:

"لَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ بَعْلَوْنَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَهْدَمُهُمُ الْمَوْتَ قَالَ انِّي نَبَتْ إِلَانٌ" (Nesa-18)

(Günah işlər görməkdə davam edərək ölüm yetişən anda: “Mən indi tövbə etdim” – deyənlərin və kafir olaraq ölenlərin tövbəsi qəbul olunmaz).

Məhəmməd Həmədani deyir: Həzrəti Rzadan (ə) soruştum ki, Allah Fironu nə üçün boğdu, halbuki, o iman gətirdi və tövhidə yəni Allahın birliyinə öz dili ilə etiraf etdi? O Həzrət buyurdu: Firon əzab və əziyəti gördükdə iman gətirdi və belə bir vaxtda gətirilən iman qəbul olunmaz hesab edilmişdir (s.23, 6c., 2).

Müxtəlif rəvayətlərdə bildirilir ki, mömin insan bir günah istədikdə, ona yeddi saat fırsat verilir ki, bu yeddi saatın içərisində tövbə etsin. Həmin müddət içərisində tövbə edirsə, onun günahı onun əməllərinin qovluğunda qeyd edilməz. Bəzi rəvayətlərdə yeddi saat yerinə səhərdən gecəyə qədər qeyd olmuşdur. İmam Sadiq (ə) buyurmuşdur:

"ان العبد اذا اذنب ذنباً اجل من غدوه الى الليل فان استغفر الله لم يكتب عليه" (4, II, 437)

(Bəndə əgər bir günah iş görmüşsə, ona səhərdən gecəyə qədər vaxtı və fürsəti vardır və həmin müddət ərzində Allah qapısında ədv tələb edərsə, o günah onun üçün yazılmaz).

Tövbə və onun qəbul olunması Allahın nadir və əvəzsiz nemət və məhəbbətindəndir. Həqiqi və düzgün tövbə günah işləmiş insanı elə bir hala gətirə bilər ki, sanki o, əslində heç bir günah etməmişdir.

İmam Baqir (ə) buyurur:

"التائب من الذنب لمن لا ذنب له" (4, II, 435)

(Günah üçün tövbə edən şəxs günahsız bir kimseyə çevrilin).

Hər kəsin aşağıdakı dörd xüsusiyyəti, yaxud adəti olarsa, təpədən dırnağa qədər günah içində olsa belə, Allah həmin günahları yaxşılığa və xeyrə dəyişdirər. Həmin xüsusiyyətlər də düz danışmaq, haya etmək və utanmaq, gözəl əxlaqlı olmaq və şükər etmək ruhiyyəsinə sahib olmaqdan ibarətdir.

Həqiqi və düzgün tövbə günahların təsirinə pərdə çəkər və onları aradan qaldırar. Bəndənin həqiqi tövbə etdiyi zaman Allah onu sevər və onun hər iki dünyada günahlarının üstünü örter. İki mələyin onun üçün qeyd etdiyi bütün günahları onun yadından çıxarar və bədən üzvlərinə vəhü göndərər ki, onun günahlarını gizlədin. Bundan əlavə, onun günah işlətdiyi yer nahiyyələrinə əmr edər ki, onun günahlarını örtünüz.

"فِيلَقَ اللَّهُ حِينَ الْقَاهُ وَلَيْسَ شَيْءٌ يَشْهُدُ عَلَيْهِ بِشَيْءٍ مِّنَ الذُّنُوبِ" (4, II, 431)

(Tövbə edən, Allah ilə görüşür, Allah hüzurunda onun günah işlədiyinə şahid keçə bilən heç bir şey qalmaz).

Allah Təhrim surəsinin 8-ci ayəsində həqiqi və düzgün tövbənin nəticələrini belə izah buyurur:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوَبُوا إِلَى اللَّهِ تَوَبَّهُ نَصْوَحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سِينَا تَكُمْ وَ يَدْ خَلْكَمْ جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمًا لَا يَخْزُنُ اللَّهُ النَّبِيُّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورٌ هُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبُّنَا أَتَمْ لَنَا نُورُنَا وَ اغْفِرْ لَنَا أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ" (Təhrim-8)

(Ey iman gətirənlər! Allaha səmimi-qəlbdən (bir daha günaha qayıtmamaq şərtilə) tövbə edin. Ola bilsin ki, Rəbbiniz günahlarınızın üstünü örtsin və sizi (ağacları) altından çaylar axan cənnətlərə daxil etsin. O gün Allah Öz Peyğəmbərini və onunla birlikdə iman gətirənləri xəcil etməz. Onların (iman) nuru (qıl körpüsü üstündə onlara yol göstərmək üçün) önlərindən və sağ tərəflərindən axıb şolə saçarkən onlar belə deyəcəklər: "Ey Rəbbimiz!

Bizim nurumuzu tamam-kamal elə və bizi bağışla. Həqiqətən, Sən hər şeyə qadirəsin!).

Məsum İmamdan nəql olunmuşdur ki, Allah tövbə edənlər üçün üç bəxşış və hədiyyə nəzərdə tutmuşdur ki, onlardan birini göylərin və yerlərin əhalisinin hamısına versəydi, onların hamısı nəcət təpib qurtulardılar:

1. Müjdə olsun o kəslərə ki, Allah onları sevir (s.432, 2c, 4) və Allah sevdiyi şəxsə əziyyət verməz.
2. Allah ərşini çəkib daşıyanlar və Allahın əzəmətli ərşinə yol tapanlar tövbə edənlər üçün ədv və bağışlanma tələb edərlər və onlar üçün yüksək məqamlar arzu edərlər (43, 2c., 4).
3. Tövbə edənlərin günahları bağışlanır və Allah onlara rəhm, habelə əmin-amənlıq verər.

"لَا مَنْ تَابَ وَامْنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سِيَّنَاتَهُمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا"

(Furqan-70)

(Ancaq tövbə edib iman gətirən və yaxşı işlər görənlərdən başqa! Allah onların pis əməllərini yaxşı əməllərə çevirər. Allah bağışlayandır, rəhm edəndir!).

QAYNAQLAR

- 1) Qurani-Kərim.
- 2) Beharül-ənvar. Əllamə Məhəmmədbaqır Məclisi – tərcümə: Əli Dəvəni. Tehran, 1364 günəş ili. Darül-kütübi islamiyyə.
- 3) Nəhcül-bəlağə. Seyid Rəzi-tərcümə: Feyzüllislam. Tehran, 1370, Feyzüllislam nəşriyyatı.
- 4) Üsuli-kafi. Sıqətül-islam Əbi Cəfer Məhəmməd ibn Yəqub ibn İshaq Koleyni. Tehran, Əhli beyt əleyhüssəlam mədəniyyət nəşri ofisi.
- 5) Səfinətül-behar. Şeyx Əbbas Qumi. Məşhəd, 1384. Asetani Qüdsi Rəzəvi İslami tədqiqatları fondu.

РЕЗЮМЕ**ВОПРОС ПОКАЯНИЯ И ПРОЩЕНИЯ
В КОРАНЕ И ПРЕДАНИЯХ***Мухаммед Али ДЖАХДИ*

Одним из прощений и милостей Аллаха является покаяние и принятие его Аллахом. Покаяние означает отказ от грехов, возвращение на путь Аллаха и получение прощения от Него.

Покаяние и его принятие считается одним из редких и незаменимых благ Аллаха и, настоящее покаяние так меняет человека, совершившего грех, как будто он в действительности не совершал греха и Аллах любит его и прощает его грехи в обоих мирах.

SUMMARY**THE QUESTION OF REPENTANCE AND
FORGIVENESS IN KORAN AND STORIES***Muhammad Ali Jahdi*

One of kinds of forgiveness and mercy of Allah is repentance and its acceptance by Allah. Repentance means to give up sins, return to Allah and get forgiveness from Him.

Repentance and its acceptance is one of rare and irreplaceable welfares of Allah and real repentance changes a man so that it seems he didn't make sins and Allah loves him and forgives him in both worlds.